

Ἡδύνατο ὁμῶς αὐτὸς ὁ ταλαίπωρος λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου νὰ τοῖς εἴπῃ :

— Μὰ πῶς νὰ τὰ γνωρίζω, ἀφοῦ εἶνε. . . μυστήρια.

Μετὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ ιερέως ἐρχεται ἡ χειροτονία τῶν βουλευτῶν, δηλαδὴ ἡ Βουλὴ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

— Κύριε Πρόεδρε, τὸν λόγον. Τὰ νομοσχέδια ταῦτα εἶνε κακοηθέστατα.

— Κακοήθης καὶ ἀναιδὴς εἶσαι σύ.

— Ἐσὺ εἶσαι μασκαράς.

— Ἐσὺ εἶσαι . . .

Καὶ ὁ Πρόεδρος ἀκούεται λέγων :

— Οἱ παραδεχόμενοι παρακαλοῦνται νὰ ἐγερθῶσιν. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη.

Δύο μόνοι δὲν παρεδέχθησαν . . . νὰ μείνωσι μέχρι τοῦ σημείου αὐτοῦ. Οἱ κ. κ. Φλέσσας καὶ Παλαμιδης. Ἀποτέλεσμα τῆς συμπλοκῆς ἦτο νὰ σπάσῃ τὸ κεφάλι τοῦ πρώτου ὁ δεύτερος καὶ νὰ γίνουν ὕστερα δύο μονομαχίαι . . . εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Πρὸ τῆς θέας τοῦ αἵματος ἀνεχώρησα δρομαίως, καθ' ὁδὸν δὲ ἔκαμα τὴν ἐξῆς σκέψιν, ἣν ὑποβάλλω ὡς αἰνίγμα καὶ πρὸς τοὺς ἀναγνώστας μου.

— Ἐάν, ὃ μὴ γένοιτο, ἤθελον θραύσει τὸ κεφάλι τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως τί θὰ ἐβγαζε ἀπὸ μέσα;

Εἰς τὸν λύτην τοῦ αἰνίγματος θὰ δοθῶσι δεμένα ὅλα τὰ οἰκονομολογικὰ ἄρθρα τοῦ κ. Γιαννοπούλου καὶ τοῦ κ. Χαρατζῆ.

Πελαργὸς

ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΧΕΙΡΙΑΣ

Ἐκ τοῦ « Ἀχελώου ».

« Φιλοσοφία λέγεται ἡ ἐξέτασις πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας. Ὁ εἰς λέγει, ὅτι ὑπάρχει λ. χ. θεός, καὶ ὁ ἕτερος δὲν ὑπάρχει· ὁ πρῶτος φέρει ἀποδείξεις τὰ θεῖα καὶ ὑπεράνθρωπα ἔργα τῆς φύσεως, τοῦ κόσμου, καὶ οἱ ἀκούοντες πείθονται καὶ πιστεύουσιν εἶναι θεὸς ἄπειρος, ἀκατάληπτος, αἰδῖος καὶ ἀόρατος, οὐδεὶς θεὸν ἑώρακε. Ὁ ἄλλος λέγει ἄλλα ἐναντία, ὅτι εἶναι μὲν θεὸς ἀλλὰ δὲν εἶναι

τοιούτος, ἀλλὰ διάφορος, καὶ μετὰ θάνατον οἱ ἄνθρωποι οἱ μὲν καλοὶ θὰ ἀπολαύσωσι παρὰ θεῷ ἀγαθὰ πολλὰ, θὰ εἰσέλθωσιν εἰς ἕνα παράδεισον, οἱ δὲ καλοὶ θὰ ριφθῶσιν ὑπὸ θεοῦ εἰς κόλασιν αἰώνιον, εἰς φοβεράν κάμινον πυρός, καὶ οἱ ἀκούοντες σκανδαλίζονται, καὶ θέλουσι νὰ μάθωσι τὴν ἀλήθειαν. Πότε; — Μετὰ θάνατον βεβαίως θὰ μάθωσι ταύτην. Ἐμπρὸς λοιπὸν ἢ εἰς τὴν κόλασιν ἢ εἰς τὸν παράδεισον, τὴν ἀλήθειαν θὰ μάθουν, θὰ ἴδωσιν ὅποιος τίς ἐστὶν ὁ θεὸς καὶ ἀμέσως αὐτοχειριάζονται κατὰ διαφόρους τρόπους, καὶ παρουσιάζονται ὡς αἰτίαν ἀλλ' ἀντ' ἄλλων, διότι δὲν δύνανται νὰ ἀναπτύξωσι τὸν λόγον τῆς ἀληθοῦς αἰτίας, ἥτις ἐστὶν ἡ φυσικὴ ἐν τῇ καρδίᾳ των φιλοσοφία τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ τοῦ οὐραγίου πατρὸς πάσης ἐπιγείου ἀνοήτου κεφαλῆς!

Ὁ ἄνθρωπος γενόμενος ἀγωνίζεται ν' ἀπαλάσῃ πλοῦτη, δόξαν, ἡδονάς, καὶ ἀφοῦ ἀπολαμβάνει πάντα ὡς ὁ Ἀλέξανδρος ἢ ἄλλος τις, πάλιν τῷ φαίνεται ὅτι κατὰ τι τῷ λείπει καὶ ἐπιθυμεῖ καὶ φροντίζει νὰ τὸ ἀπολαύσῃ, ἀλλὰ δὲν γνωρίζει ὅποιον εἶν' αὐτό, ὅπερ ἡ ψυχὴ του ζητεῖ, καὶ ἰδοὺ ὁ Ἀλέξανδρος ἐξεθεώθη, ἀλλ' ὅταν ἠσθένησεν καὶ ὁ ἱατρὸς διέταξεν ἵνα δοθῇ αὐτῷ ρόφημα, κατεγελάσθη ὑπὸ τοῦ Εὐδαιμονικοῦ Ἀναξάρχου, ὅτι αἱ ἐλπίδες τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν ροφήματι τρυβλίου κείνται. Ἀρα ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἡ φιλοσοφοῦσα ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ζητεῖ, δὲν εἶναι τὰ πλούτη καὶ ὁ δόξα, διότι ὁ Ἀλέξανδρος παρὰ πάντα ἄλλον ἀπέκτησε ταῦτα καὶ δὲν ἠρκέσθη, ἀλλ' ἠθέλησεν νὰ γίνῃ θεός. Τί εἶναι λοιπὸν αὐτό; — Αὐτὸ τοῦτο· νὰ γίνῃ θεός! ἀλλ' ἔχων σάρκα καὶ ὅσθα καὶ σαρκικὰς ἡδονὰς ἀπολαμβάνων οὐκ ἐστὶν θεός, καὶ δεόν ὅπως καταστρέψῃ τὴν σάρκα καὶ ἀπέλθῃ νὰ γίνῃ θεὸς ἀόρατος, αὔλος, ἄπειρος καὶ ἀκατάληπτος. Καὶ ἰδοὺ οἱ μὲν εὐρίσκουσι τὸν θάνατον καὶ γίνονται θεοὶ διὰ τοῦ πολέμου φονεύοντες καὶ φονεύόμενοι, οἱ δὲ διὰ τῆς νηστείας ἱκετεύοντες τὸν θεὸν νὰ τοὺς προσλάβῃ πλησίον του· ἄλλοι μὴ δυνάμενοι νὰ πολεμήσωσιν, οὔτε νὰ νηστεύσωσι, φονεύουσιν ἄλλους καὶ οὕτως ἀποθνήσκουσι καταδικαζόμενοι εἰς θάνατον ὅπωςδὴποτε. Καὶ ἰδοὺ ἄλλοι μὴ δυνάμενοι οὔτε νὰ πολεμήσωσιν, οὔτε νὰ κακουργήσωσιν, ἔχοντες ὁμῶς μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ γνωρίσωσιν τὸν θεόν, ἐξ οὗ ἡ σὰρξ τοὺς διαχωρίζει, αὐτοχειριάζονται χωρὶς νὰ δύνηται νὰ ἐννοήσωσι καὶ τὸ αἷτιον ἔνεκεν οὗ αὐτοχειριάζονται.

Ἄλλ' ἡ αὐτοκτονία εἶναι παράδοσις τοῦ φυσικοῦ νόμου καθὼς εἶναι πᾶν κακούργημα, ὁ πόλεμος, ἡ νηστεία, ἡ ἀλληλοκτονία, ἡ πλεονεξία, ἡ τοκογλυφία, κλπ. κλπ., καὶ ἀδύνατον νὰ μὴ προσεπιφέρῃ μίαν τιμωρίαν καὶ μετὰ θάνατον καθὼς συμβαίνει νὰ φέρῃ θάνατον ἢ πρᾶξις τῆς ἐξόδου ἐκ τοῦ τρέχοντος σιδηροδρόμου.

Ραινεσχινη

EXPOSITION D'ART FIN
Antiquités grecques et curiosités orientales
DRACOPULOS FRÈRES